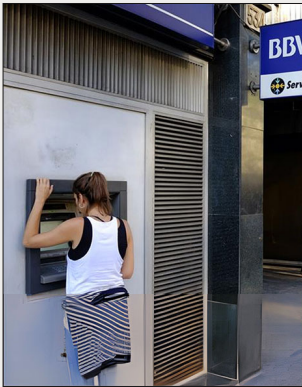

August 23, 2015

Spanish banks are vulnerable according to the IMF.
The teacher Joaquín Maudos analyzes the four vulnerabilities that the IMF has found in Spanish entities in its latest report.
PAGE 4

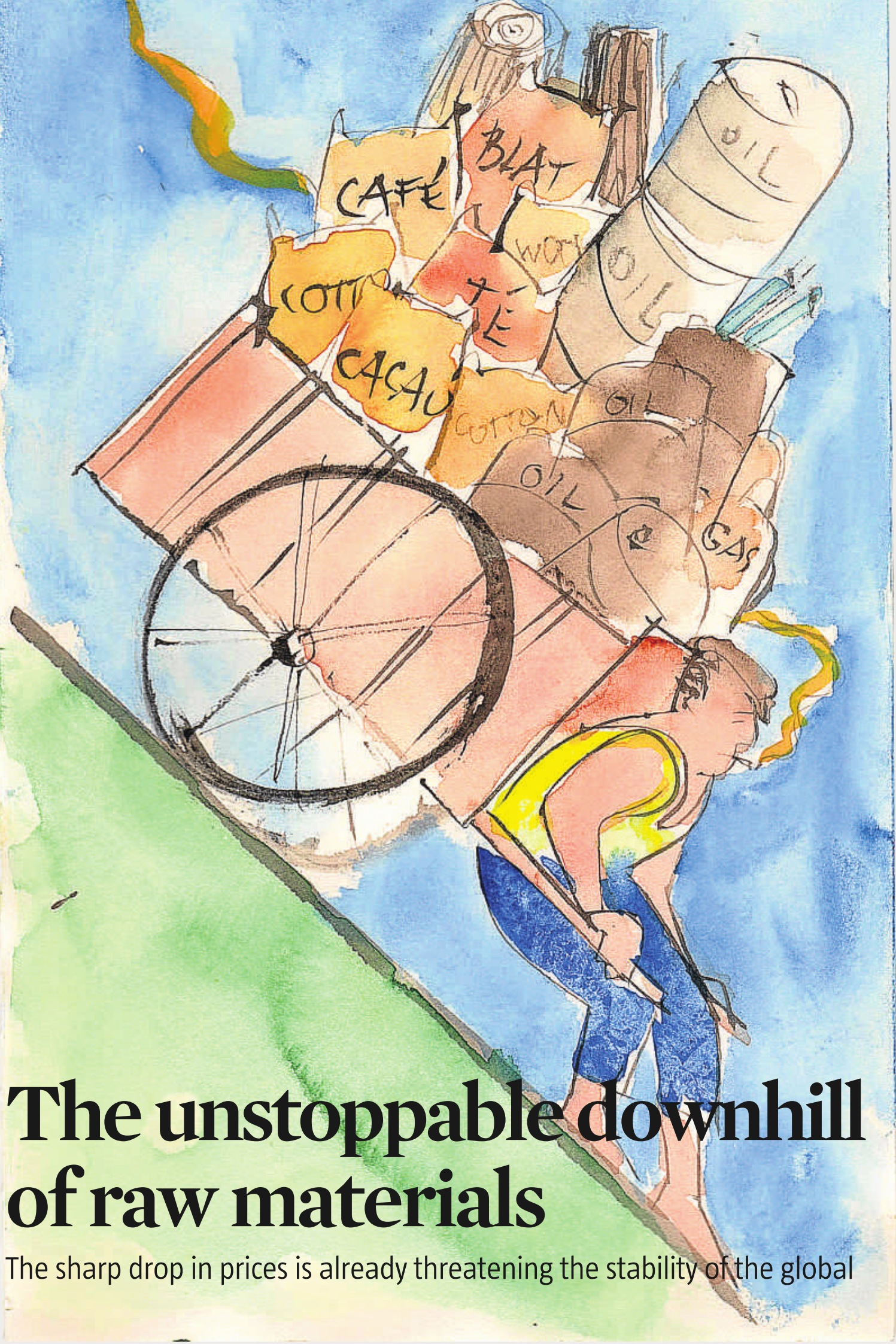
France is not making progress with 'macronomics'.
Minister Macron symbolizes the acceptance of Brussels' guidelines to prioritize budgetary rigor and a supply-side policy based on exports. **P. 5**

INSIDE
A GREAT OFFER
OF ADS AND
THE WEEKLY
MOTOR
SUPPLEMENT

MONEY

LAVANGUARDIA

The unstoppable downhill of raw materials

The sharp drop in prices is already threatening the stability of the global

PERICO PASTOR

ARASH AF8

Jugant a fer cotxes

Albert Boet

De modelar el seu propi cotxe a escala real amb Porexpan i fibra de vidre a posar a la venda un superesportiu de 200.000 euros. Aquesta és la magnífica història d'Arash Farbound, un britànic d'origen iranià que, tornant de les 24 hores de Le Mans del 1998, on va quedar meravellat del Porsche 911 GT1, va decidir fer la seva pròpia rèplica.

Un projecte que va acabar amb el suport de l'ajuda financera de l'empresa farmacèutica familiar i el resultat del qual va aixecar admiració a l'Autoport Show. Era un cotxe inviable

però el seu segon projecte, ja amb el nom Farbound, el GTS, sí que va arribar a trepitjar la carretera. El va vendre a un fons d'inversió que li va canviar el nom pel de Farbio GTS i que finalment va comercialitzar Ginetta com a F400.

Aquesta venda va ser el reconeixement econòmic per crear Arash Motor Company i començar un projecte seriós partint de zero. Primer va fer l'AF10, un prototip que va tenir excel·lents crítiques i que en el fons no deixava de ser un assaig per al que seria el definitiu Arash AF8, que es va presentar ara fa un any. I 365 dies després l'Arash AF8 comença la comercialització de les 25 unitats pre-

vistes. I ho fa després d'haver participat en la parada prèvia de les 24 Hores de Le Mans del 2015. Divuit anys després, Arash Farbound i el seu AF8 eren els protagonistes de les mirades, com al seu dia ho va ser el Porsche 911 GT1, el culpable de tot.

Si un cotxe va ser el que va inspirar el seu somni, en les línies de l'Arash AF8 també s'hi poden veure influències aerodinàmiques dels esportius més moderns. Així McLaren i Ferrari

ARASH AF8

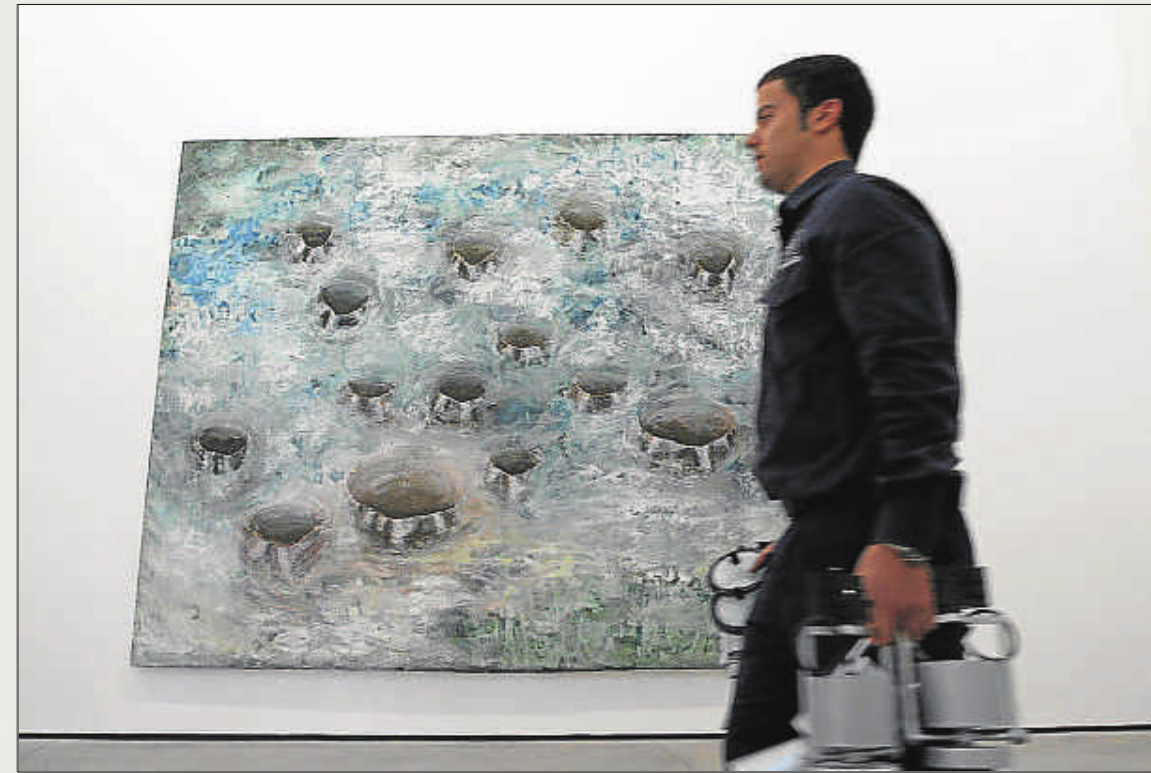
Fabricant: Arash
Motor Company
País: Regne Unit
Any: 2015

Motor: V8 - 7 litres
Potència: 550 CV
Unitats: 25
Preu:
200.000 euros

han deixat la seva herència estètica sobre la carrosseria de fibra de carboni de l'AF8. Uns materials lleugers que s'han fet servir a tot el cotxe amb l'alumini per deixar el pes total del cotxe en uns ajustats 1.200 quilos. I estèticament no pot negar-se la seva agressivitat. Amb un morro curt i amb tota la part motriu davant de l'eix posterior, l'habitacle sembla que es vol amagar en una carrosseria que amb prou feines supera el metre deu d'alçada. Per solucionar l'accés, o "descens", al cotxe amb aquesta alçada tan limitada, Arash ha optat per dissenyar unes portes d'obertura vertical. Un petit aleró posterior i les dimensions dels pneumàtics posteriors garanteixen, si més no visualment, una adherència a l'asfalt excel·lent.

La potència arriba amb un motor LS7 d'origen Chevrolet, un propulsor de vuit cilindres en V de set litres, que de sèrie entrega 505 CV però que amb una opció de preparació de la mateixa Arash permet assolir els 550 CV gràcies a una presa d'aire i escapaments especials. Aquesta potència juntament amb el pes contingut ja és indicatiu d'excel·lents prestacions; de 0 a 100 en 3,5 segons i una velocitat màxima propera als 320 km/h.

Les 36 primeres unitats de l'Arash AF8 es comercialitzaran en el color groc amb què s'ha donat a conèixer el cotxe en els últims certaments. Encara que si el client ho vol se li pot lliurar sense pintar, deixant a la vista la fibra de carboni que vesteix aquest nou superesportiu britànic.

LES XIFRES DE L'ART

La cultura com a motor econòmic

Carlos García-Osuna

Un estudi elaborat per la consultora Ernst & Young manifesta que el sector de la cultura als països de la Unió Europea dona feina a més de set milions de persones, cosa que significa un percentatge del 3,3% del total dels assalariats del mercat global, i es converteix en la tercera indústria que més ocupació genera en els 28 països, a més de disposar, prenent en consideració la gegantina taxa d'atur entre els joves, del 19% de treballadors que no superen els 30 anys.

Mentre l'ocupació queia de manera espectacular en l'últim lustre al mercat laboral europeu, en el període 2008-2012 la indústria de la

cultura va augmentar els seus llocs de treball en un 0,7%, i s'estima que els propers anys el volum d'ocupats del sector podria disparar-se fins als 10 milions de llocs de treball nets, la qual cosa faria que creixés gairebé un 33% respecte a les dades actuals.

La facturació anual del món de la cultura a la Comunitat Econòmica Europea suma 536.000 milions d'euros, cosa que dona idea de la potència d'un sector penalitzat amb

LA CULTURA

a la Unió Europea
dóna feina a més
de 7 milions de
persones, i es

converteix en la
tercera indústria
que més ocupació
genera als 28 països
JAIME REINA

l'elevat IVA al nostre país, que castiga el teatre i el cinema amb un percentatge del 21% i una mica menys per a determinades transaccions del mercat artístic, mentre les publicacions pornogràfiques únicament paguen el 4% de l'impost sobre el valor afegit.

Que la cultura és un motor econòmic primordial als països desenvolupats és una cosa que queda demostrat de manera palmària amb les xifres que s'exposen en els paràgrafs anteriors d'aquest article, però no és únicament valorable el fet cultural per la xifra de negoci que mou, sinó que també és fonamental per la seva importància per educar en valors de respecte a la diferència i solidaritat.

EXPOSICIONS

Relleu de Pedro Quesada

Tomás Paredes

Quesada és un jove escultor figuratiu que dibuixa com els àngels i que pinta. És a dir, està ben format i proveït de tècnica i ofici. A més, va ser ajudant d'Antonio López durant deu anys. Però, tot això, que importa, no és el que l'avalua; el que l'enalteix és la seva escultura i la seva manera de veure i fer el relleu amb dignitat.

Dibuixa amb facilitat per encaixar formes, modela amb mans de seda, protegeix la innocència i vola amb l'harmonia. Pedro Quesada (Madrid, 1979) va fer la seva primera exposició individual a Marmurán, aquest any en va fer una altra d'individual Luis Gurriarán.

Té un reguitzell de seguidors que volen alguna cosa de la seva autoria: un caparró de nen, un retrat, una figura amb perfum degastat o un relleu, sobretot d'argila, que és quan frega l'ambrosia.

El relleu exigeix i paga. El relleu és ple de trampes, qui les resol ha entrat a l'Olimp. Els seus preus, entre 500 i 7.000 euros, són modestos en relació amb el que ofereix. Qui no compri ara, pagarà més, molt aviat, o no el tindrà a la seva col·lecció.

'FIGURA DRETA'

(2015) Pedro Quesada.

Modelatge de cera i escaiola

Galeria Luis

Gurriarán, Madrid.

Preu: 3.600 €
T: 91-308-47-64

ART CRITICISM

[view the full page in Catalan](#)
[view the full page in Spanish](#)

Collect art?

Juan Buñill

A few weeks ago, gallery owner Marc Domènech shared some information with me that I find significant, even paradigmatic, regarding contemporary art collecting. To good collecting and to misguided collecting. It turns out that some of the exceptional works by Jean Dubuffet that this Barcelona gallery exhibited last spring to critical and public acclaim, but which went unsold, were sold at public auction at the beginning of summer for much higher prices. Works that were offered in Barcelona for €20,000 sold for three times that amount (€60,000), and those offered for €60,000 or slightly more fetched up to €400,000.

In other words, in clear market terms: Dubuffet's prices have already skyrocketed. The museum

or collector wishing to acquire a from now on, one of his works will command prices three or five times higher than they were two months ago. What seemed expensive now seems cheap. What was perhaps affordable may no longer be. To put it simply: many potential collectors have already missed the boat. This train is not coming again. And what just happened with Dubuffet is not a mere anecdote. On the contrary, it is a constant in the history and market of art. It seems unthinkable now, but a Klee painting still commanded affordable prices in the early 1960s. And let's not forget Joan Miró, with what he received for the entire series of the *Constellations* he could only afford... an automatic washing machine! And the change was small. And today, who are the underrated equivalents of Klee, Miró, and Dubuffet?

PORTAL DE LA PAU

Late 1940s,
photograph by
Martí Gasull Coral

EXPOSICIONS

Atenció!, Sara Landeta

T.Paredes

Segueixo la seva obra des del 2011 i les etapes que ha anat seguint la seva vida fins ara han estat de solidesa i sorpresa. Perquè ha demostrat la seva capacitat per a la plàstica i excel·lent tècnica, sorprenent per la seva qualitat. La seva exposició individual més recent, *Medicina com a metàfora*, pot enganyar l'espectador per la brillantor del seu dibuix. Però no és només una magnífica dibuixant, hi ha molt més.

En la seva sèrie i llibre *Úrsids* va desplegar un gran talent plàstic, ambició iconogràfica. Ara, es tracta d'uns ocells, dibuixats amb llapis de colors sobre caixes de medica-

ments, intentant una reflexió sobre la reacció davant la malaltia i els fàrmacs que les curen o aturen. Sara Landeta (Santa Cruz de Tenerife, 1985) transcendeix el

'DECORTIN
SMG/STONECHAT
S COCK' (2014)
Sara Landeta.
Llapis de colors

sobre caixa de
fàrmacs. Galeria
6màs1, Madrid.
Preu: 400 euros
Tel.: 91-521-62-68

missatge i imposa el poder de les seves imatges, que són la seva garantia més gran. Aquests últims ocells de colors, preus: 400 i 500 euros.